

ה"ת 67125/12/21 - חברת ב.מ עואד לשיווק ומסחר בע"מ (א.פ. גל עבודות חשמל בע"מ) ע"י, מוחמד עבד אלחלים ע"י נגד מדינת ישראל ע"י משטרת ישראל, להב 433, מחוז צפון

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 67125-12-21 א.פ. גל עבודות חשמל בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
לפני כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
מבקשים
1. חברת ב.מ עואד לשיווק ומסחר בע"מ (א.פ. גל עבודות
חשמל בע"מ) ע"י ב"כ עו"ד ח'אלד פייסל
2. מוחמד עבד אלחלים ע"י ב"כ עו"ד רות בן שמואל
נגד
מדינת ישראל ע"י משטרת ישראל, להב 433, מחוז צפון
משיבה

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשה להשבת תפוסים, שהם רכב מסוג ב.מ.וו, מ.ר. 597-24-201 (להלן: "הרכב"), כסף מזומן בסכום של 14,600 ₪ (להלן: "הכסף") ומכשיר טלפון נייד (להלן: "הטלפון").

את הרכב עותרים המבקשים להשיב לידי המבקשת מס' 1 (להלן: "המבקשת") ואת הכסף והטלפון לידי המבקש מס' 2 (להלן: "המבקש").

תקציר הבקשה

2. **על פי הבקשה**, המבקשת היא חברה העוסקת בסחר בכלי רכב, והיא בעלת הרכב. המבקשת התקשרה עם המבקש בהסכם למכירת הרכב, לפיו המבקש מסר למבקשת את רכבו הישן ששווי 50,000 ₪ והתחייב לשלם את היתרה בסך 178,000 ₪ בתשלומים חודשיים. עוד נטען בבקשה כי הוסכם שאם לא תשולם מלוא התמורה, יושב הרכב למבקשת ותבוטל העסקה. המבקש התכוון לממן את היתרה מתוך הלוואה שיטול מהבנק, אך בפועל לא הספיק ליטול את ההלוואה, ולא שילם דבר פרטי למסירת רכבו הישן.

כמו כן, נטען כי ביום 16.11.21 נעצר המבקש, כאשר החשדות המיוחסים לו הם "מזעריים, עד אפסיים" ונתפסו התפוסים מושא בקשה זו.

בשל מעצרו נפגע משלח ידו והבנקים לא אשרו את ההלוואות שבקש. לפיכך, לא עלה בידו להשלים את העסקה עם המבקשת, בעלת הרכב, אשר בתורה דורשת שיחזיר את הרכב לחזקתה.

עוד נטען כי למשיבה אין כל צורך ברכב או עילה לחילוטו.

אשר לכסף, נטען כי מדובר בסכום זעום, השייך לאשת המבקש, העובדת כמורה, שהצטבר מתוך משיכת מזומן מחשבונה וממכירת תכשיטים.

ביחס לטלפון נטען כי היה על המשיבה לסיים את כל הפעולות הקשורות במכשיר הטלפון זה מכבר. בנוסף, הצהיר המבקש כי אין מניעה שכל מידע שיועתק ממכשירו של המבקש ישמש כראיה מקורית בכל הליך משפטי עתידי, ולא תעלה כל טענה בדבר "כלל הראיה הטובה ביותר" בהקשר זה.

טיעוני הצדדים

3. **ב"כ המבקשת** חזר על האמור בבקשה וטען כי העסקה בין המבקשת והמבקש בוטלה בעקבות אי תשלום מלוא התמורה. המבקש אמר היה להשיב את הרכב למבקשת, אך קודם שעשה כן, נתפס הרכב על ידי המשיבה. זכות הקניין של המבקשת נפגעה, ואין כל קשר עסקי אחר בינה ובין המבקש. תפיסת הרכב גורמת למבקשת נזקים עצומים, שאינם מידתיים, וערך הרכב התפוס יורד מידי יום ביומו. המבקשת אינה מעורבת בחקירה ואין לה ידיעה או קשר לחשדות המיוחסים למבקש.

לשאלתי, אישר ב"כ המבקשת כי סכום החוב שחב לה המבקש עומד על 128,500 ₪, והוסיף כי המבקש אמר היה ליטול את ההלוואה בחודש אוקטובר, אך לא עמד בהתחייבותו ועל כן העסקה בוטלה. ככל שיוחזר הרכב לידיה, התחייבה המבקשת לעשות בשווי רכבו הישן של המבקש, כפי שיחליט בית המשפט.

4. **ב"כ המבקש** טענה כי המבקש שוחרר ביום מעצרו, לאחר שבית המשפט בחן את חומר הראיות ממנו עולה כי המבקש עבד בסך הכל ארבעה חודשים מתוך שנתיים של פעילות וכי אין למבקש קשר ניהולי לחברות מושא החקירה. ב"כ המבקש טענה כי המבקש נשוי ואב לשני ילדים, שאינו עובד מאז מעצרו ואין באפשרותו לממן את יתרת חובו למבקשת. מצבו הכספי כה קשה, עד שנאלץ למכור את תכשיטי אשתו. אשתו עובדת כמורה בשכר חודשי של כ-4,500 ₪.

עוד ציינה כי המבקש כלל לא ביטח את הרכב בשל חסרון כיס.

ב"כ המבקש הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה.

5. **ב"כ המשיבה** התנגד לבקשה, התייחס לרוב יריעת החקירה וטען כי זו התפתחה וכי החשד הסביר נגד המבקש התחזק משמעותית. הוא זומן לחקירה נוספת, אך טען שחש ברע וחקירתו נדחתה.

ביחס לרכב טען כי רישום הבעלות הוא דקלרטיבי בלבד, שעה שהשליטה ברכב היא בידי המבקש. ב"כ המשיבה הפנה לפסיקה בעקבותיה טען כי רכשו של מי שהורשע בעבירות של הלבנת הון כולל כל רכוש המצוי בחזקתו ובשליטתו, וכי אינטרס החילוט גובר גם על צדדי ג' תמימים. על כן, המבקשת רשאית לנקוט בכל הליך משפטי שתראה לנכון. עם זאת, לא התנגד ב"כ המשיבה להשבת הרכב, בכפוף להפקדת 30% מערכו, לצד קביעת תנאים מתאימים להבטחת אפשרות חילוטו בעתיד.

אשר לטלפון, טען כי לאחר סיום הפעולות בו, ובכפוף להצהרת המבקש לענין כלל הראיה הטובה ביותר, יושב הטלפון לידי המבקש.

בנוגע לכסף, התנגד להחזרתו נוכח עילת התפיסה ומטרתה.

דין והכרעה

המסגרת הדיונית

6. מעמדת המשיבה עולה כי התפיסה בוצעה מכח חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "החוק"). סעיף 21 לחוק מסדיר את חילוט הרכוש בהליך פלילי, וזו לשונו:

"(א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנידון בשווי של רכוש שהוא -

- (1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאיפשר את
- (2) ביצועה או שיועד לכך;
- (3) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע
- (4) העבירה, או שיועד לכך.

(ב) לענין סעיף זה, "רכושו של הנידון" - כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו.

(ג) לא נמצא רכוש של הנידון למימוש צו החילוט במלואו, רשאי בית המשפט לצוות על מימושו של הצו מתוך רכוש של אדם אחר, שהנידון מימן את רכישתו או שהעבירו לאותו אדם בלא תמורה; לא יצווה בית המשפט כאמור לגבי רכוש שמימן או שהעביר הנידון לאותו אדם לפני ביצוע העבירה שבשלה הורשע, ושלגביה ניתן צו החילוט.

(ד) לא יצווה בית המשפט על חילוט רכוש כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון, לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש, אם הם ידועים, הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

(ה) טען אדם שאינו הנידון לזכות ברכוש כאמור בסעיף קטן (ד), וראה בית המשפט, מטעמים שיירשמו, כי בירור הטענות עלול להקשות על המשך הדיון בהליך הפלילי, רשאי הוא לקבוע שהדיון בחילוט יהיה בהליך אזרחי; קבע בית המשפט כאמור, יחולו בהליך האזרחי הוראות סעיף קטן (ג).

(ו) בקשת תובע לחלט רכוש לפי סעיף זה, ופירוט הרכוש שאת חילוטו מבקשים, או שווי הרכוש שלגביו מבקשים צו חילוט, יצוינו בכתב האישום; נתגלה רכוש נוסף שאת חילוטו מבקשים, רשאי תובע לתקן את כתב האישום בכל שלב של ההליכים עד למתן גזר הדין".

מהלכה למעשה

7. עיינתי בחומר הסודי שהוגש לעיוני ומצאתי כי מדובר בחקירה רחבה ומורכבת שטרם הסתיימה, המקימה בסיס יציב לחשד ביחס למעורבותו של המבקש בעבירות מקור מכח חוק הלבנת הון ובעבירות מס בהיקף עצום.

עוד שוכנעתי כי הרכב והכסף נתפסו כ"רכוש בשווי", בהתאם לחוק, וכי על פי אומדן היקף העבירות המיוחסות למבקש, שוויים בטל בשישים לעומת גובה הסכום הכולל של שווי העבירות.

מכאן, שמתקיימת עילת תפיסה לגבי הכסף והרכב מכח החוק.

הטלפון נתפס לצורך חקירה.

מכשיר הטלפון

8. המשיבה הודיעה כי עם מיצוי החקירה יוחזר הטלפון למבקש וזאת בכפוף להצהרת המבקש בדבר "כלל הראיה הטובה ביותר", הצהרה שניתנה הן בגוף הבקשה והן לפרוטוקול.

משכך, אני מורה כי המשיבה תסיים את כל הפעולות הנדרשות בענין הטלפון עד ליום 24.02.22, וכי לא יאוחר ממועד זה יוחזר מכשיר הטלפון למבקש.

הכסף המזומן

9. המבקש טען כי הכסף שייך לאשתו. מדובר בבני זוג, הורים לשני קטינים, המנהלים משק בית משותף. טענות המבקש בדבר משלח ידה של אשתו או גובה שכרה לא נתמכו באסמכתאות כלשהן.

יצוין כי המסמך שצורף לבקשה ושנקרא "העתק תדפיסי עו"ש" הוא למעשה דף ריכוז פעולות של חשבון בבנק הדואר. עוד יוער כי התדפיס מתייחס לתקופה שבין 01.06.21 ועד 06.12.21, וכי לאורך כל תקופה זו אין עדות לכניסה של משכורת כלשהי של אשת המבקש, ופעולות הזכות היחידות הן כניסות של קצבת ילדים בסכום של פחות מ-300 ₪ לחודש. למרות זאת, בפתח הדף נרשם כי היתרה מהדף הקודם עומדת על למעלה מ-11,000 ₪.

עיינתי גם במסמך שהעבירה ב"כ המבקש ביחס למכירת התכשיטים, ממנו עולה כי ביום 28.08.21 מכר המבקש זהב וקיבל תמורתו 35,000 ₪. על פי טענות המבקש, בחודש אוגוסט 2021 עדיין עבדו שני בני הזוג והקשיים הכלכליים החלו רק עם מעצרו כשלושה חודשים לאחר מכן.

ככל שמכירת התכשיטים מלמדת על קשיים כלכליים כבר בחודש אוגוסט, עולה השאלה מדוע במצב כזה, יבחר המבקש, חודש לאחר מכן, למכור את רכבו ששווי כ-50,000 ₪ ולרכוש רכב בעלות של 178,000 ₪, רכישה שעל פני הדברים, מלכתחילה איננה נמצאת בתחום יכולותיהם הכלכליות של בני הזוג.

גם לו קיבלתי את הטענות בדבר קושי כלכלי שחווים בני הזוג, איני רואה כיצד יש בהן כדי לסייע למבקש, בהתחשב בהלכות בדבר רכוש משותף.

בהתקיים חשד סביר נגד המבקש לבצוע עבירות בהיקף עצום, בהתחשב בסכום שנתפס שערכו הוא פחות מפרומיל מסכומי העבירות ובהנחת עילת התפיסה, הרי שבשלב זה, אני רואה לדחות את הבקשה בעניינו.

הרכב

10. אין חולק כי הרכב רשום על שמה של המבקשת. המבקשים טוענים שמדובר ברישום מהותי המשקף את המציאות ואילו המשיבה טוענת כי מדובר ברישום דקלרטיבי בלבד, שעה שהחזקה ברכב והשליטה בו הן בידי המבקש.

דעתי כדעת המשיבה, ונימוקי נשענים בעיקר על דוח זכרון הדברים ביחס לעסקת המכירה, אשר צורף לבקשה, המעורר מספר תמיהות והעומד בסתירה לדברי המבקשים, כמפורט להלן;

· בפרק "שונות" לסעיף 1 לדוח, ככל שניתן לפענח את כתב היד, נרשם כך:

"הקונה שלם רק את הרכב שלו מקדמה למגרש בסך 50,000 נשאר חוב על הקונה 178,500 הוא ישלם אותם על סך 10,000 ₪ בהעברה בנקאית כל חודש וגם הוא יקבל העברת בעלות אחרי תשלום אחרון".

· בהתאמה, בגוף הבקשה (סעיף 2), אכן נכתב כי סכום החוב שנותר הוא 178,500 ₪.

· לעומת זאת, מנספח שצורף לבקשה, הכולל העתק חשבונית ודוח כרטסת של המבקשת ביחס לעסקה, עולה כי הסכום הכולל של העסקה הוא 178,500 ₪, וכי סכום החוב שנותר, לאחר קיזוז שווי הרכב הישן, שנקבע כ-50,000 ₪, הוא 128,500 ₪.

· לשאלתי, אישר ב"כ המבקשת בדיון כי סכום החוב הוא אכן 128,500 ₪ (עמ' 3 ש' 20).

· בנוסף, מהבקשה עצמה ומעמדת המבקשים עולה לכאורה כי על פי הסיכום בין הצדדים, אמור היה המבקש ליטול הלוואה מהבנק בגובה סכום החוב ולהעביר הסכום במלואו למבקשת. בהתאם, טען ב"כ המבקשת, כי נוכח העובדה שבחודש אוקטובר לא הועבר הסכום במלואו, בוטלה העסקה. דא עקא, שזכרון הדברים, כאמור לעיל, מדבר על תשלומים חודשיים בני 10,000 ₪, כל אחד, שיבוצעו באמצעות העברה בנקאית.

· לא זו אף זו, זכרון הדברים אינו כולל מועד לתחילת התשלומים. מכאן, שלכאורה, יכול וניתן לטעון כי המבקש עדיין עומד בהסכם. בוודאי נכונים הדברים לגבי חודש אוקטובר, ובעיקר בהתחשב בעובדה שההסכם נערך ביום 30.09.21.

· כמו כן, המבקש נחקר ונעצר רק ביום 16.11.21, אז גם נתפס הרכב. אם אכן בוטלה העסקה בחודש אוקטובר, יש לתמוה על כך שעד למועד המעצר לא נערך מסמך כתוב בענין ביטול העסקה ושהחזרת הרכב לא יצאה לפועל עובר למעצרו של המבקש. מסמך ביחס לביטול העסקה, אגב, לא הוגש עד למועד הדיון.

· תמיהה נוספת עולה מהאמור בסעיף 8 לבקשה, לפיו רק בשל מעצרו של המבקש קם הקושי הכלכלי שמנע את אישור ההלוואות, וממילא את כיבוד ההסדר. כזכור, המבקש נעצר בתאריך 16.11.21 למספר שעות, נחקר ושוחרר. כלומר, לטענתו, הקושי לעמוד בהתחייבות נוצר באמצע נובמבר. במאמר מוסגר ייאמר כי לא ניתן כל הסבר לשאלה מדוע עד אמצע נובמבר, טרם הפגיעה הנטענת במשלח ידו, לא פעל המבקש לקבלת הלוואה.

· המבקשת, כאמור, טענה שהעסקה בוטלה כבר באוקטובר בשל אי עמידה בתנאי ההסכם.

· הסתירה בין שתי העמדות ברורה.

· עוד תמיהה נוגעת לעובדה החשבונית הפשוטה לפיה תשלומים בסך 10,000 ₪ כל אחד, אינם יכולים, בשום אופן, להסתכם כדי 128,500 ₪ (ואף לא 178,500 ₪), אלא רק כדי 120,000 ₪ או 130,000 ₪.

11. על בסיס האמור, לצורך הליך זה ומבלי לקבוע מסמרות בענין, אתייחס למבקש כאל בעל הרכב ואל בעלותה הרשמית של המבקשת כדקלרטיבית בלבד.

בשונה מההחלטה בה"ת 60767-05-21 דניאל נ' מדינת ישראל, אליה הפנתה ב"כ המבקש, בעניינינו הסכם המכירה מוטל בספק באופן מובהק והמבקש החל בתשלום עבור הרכב, ושילם סכום לא מבוטל של 50,000 ₪, שהוא כ-30% מערך הרכב.

12. ההלכות המחייבות בוחנות את זכות הקניין הפרטי אל מול האינטרס הציבורי, ובעניינינו, מכל מקום, הסכימה המשיבה להשבת הרכב, בכפוף ל"חלופת תפיסה". לאחר שקבעתי את קיומם של התנאים והעילות המפורטים לעיל, אני סבורה כי בעניין הרכב, בשלב זה, אכן ראוי לאזן בין האינטרס הציבורי ובין הנזק שנגרם למבקשים, באמצעות "חלופת תפיסה".

13. חרף העובדה שמחיר הרכב במחירון המקובל גבוה יותר, אצא מנקודת הנחה כי שווי הרכב, בהתאם לזכרון הדברים, הוא 178,500 ₪.

14. **לאחר שקלול מלוא הנתונים בעניין הרכב ואיזונם, אני מורה על השבת הרכב למבקש בכפוף לתנאים שלהלן:**

· המבקש יפקיד בקופת בית המשפט סכום של 53,000 ש"ח או המחאה בנקאית או ערבות בנקאית אוטונומית בסכום זה.

· המבקש יבטח את הרכב בביטוח מקיף ויוסיף את מדינת ישראל כמוטבת בפוליסת הביטוח המקיף לגבי הרכב.

· המבקשת, שהיא הבעלים הרשום של הרכב, והמבקש שהוא בעל הרכב בפועל, יתחייבו שלא להעביר את הרכב לצד ג' אחר ושלא לעשות כל דיספוזיציה ברכב עד מתן החלטה אחרת. עם זאת, ככל שירצו בכך המבקשים, אני מתירה בצוע העברת הבעלות למבקש.

· המבקשים יתחייבו בכתב למסור את הרכב למשטרת ישראל בתוך 48 שעות מרגע קבלת הודעה לפיה הרכב נדרש לצורך חילוץ.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

החומר הסודי יועבר למזכירות הפלילית, שם תוכל המשיבה לקבלו.

ניתנה היום, י"ג אדר א' תשפ"ב, 14 פברואר 2022, בהעדר
הצדדים.